ROMANIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAŢILOR

L E G E

pentru desemnarea sediilor desemnate şi numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Capitolul I – Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege are ca obiect stabilirea cadrului de reglementare privind desemnarea sediilor desemnate şi numirea reprezentanților legali ai anumitor furnizori de servicii care oferă servicii în Uniunea Europeană, pentru primirea, respectarea şi executarea deciziilor şi a ordinelor, inclusiv în cazul în care deciziile şi ordinele respective sunt transmise sub forma unui certificat, emise de autoritățile naționale sau de către autoritățile celorlalte state membre ale Uniunii Europene, potrivit competențelor legale conferite, în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

Art. 2. – Prezenta lege se aplică deciziilor şi ordinelor, inclusiv certificatelor asimilate acestora, emise în scopul obținerii de probe electronice în temeiul:

a) Regulamentului (UE) nr. 2023/1543 al Parlamentului European şi al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinele europene de divulgare a probelor electronice şi ordinele europene de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale şi pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale;

b) legislației statelor membre ale Uniunii Europene de transpunere a Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală;

c) legislației statelor membre ale Uniunii Europene pentru aplicarea Convenției elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene şi a Protocolului la aceasta din 16 octombrie 2001;

d) dreptului național şi adresate unei persoane fizice sau juridice care acţionează ca reprezentant legal sau ca sediu desemnat al unui furnizor de servicii pe teritoriul României.

Art. 3. – (1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii, astfel cum aceştia sunt definiți la art. 4 pct. 1, care îşi oferă serviciile în Uniunea Europeană.

(2) Prezenta lege nu se aplică furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul României care oferă servicii exclusiv pe teritoriul României.

(3) Prezenta lege nu aduce atingere competențelor autorităților naţionale stabilite în conformitate cu dreptul Uniunii Europene şi cu dreptul intern de a se adresa direct furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul României în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

Art. 4. – În înțelesul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *furnizor de servicii* – orice persoană fizică sau juridică care furnizează una sau mai multe dintre următoarele categorii de servicii, cu excepția serviciilor financiare menționate la art. 4 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii şi libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 68/2010, cu modificările şi completările ulterioare:

a) servicii de comunicații electronice, astfel cum acestea sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările şi completările ulterioare;

b) servicii legate de numele de domenii de internet şi de numerotarea IP, cum ar fi servicii de atribuire de adrese IP, de registru de nume de domenii, de operator de registru de nume de domenii, de protecție a vieții private şi de proxy legate de numele de domenii;

c) servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1016/2004 privind măsurile pentru organizarea şi realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor şi reglementărilor tehnice, precum şi al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România şi statele membre ale Uniunii Europene, precum şi Comisia Europeană, cu modificările şi completările ulterioare, care:

(i) le permit utilizatorilor lor să comunice între ei; sau

(ii) fac posibilă stocarea sau prelucrarea în alt mod a datelor în numele utilizatorilor cărora le este furnizat serviciul, cu condiţia ca stocarea datelor să fie o componentă definitorie a serviciului furnizat utilizatorului.

2. *oferirea de servicii pe teritoriul României*:

a) permite persoanelor fizice sau juridice din România să utilizeze serviciile enumerate la pct. 1; şi

b) are o legătură substanțială bazată pe criterii factuale specifice cu România; se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu în România sau, în absența

unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în România sau atunci când există o direcționare a activităților către România;

3. *oferirea de servicii în Uniunea Europeană*:

a) permite persoanelor fizice sau juridice dintr-un stat membru al Uniunii Europene să utilizeze serviciile enumerate la punctul 1; şi

b) are o legătură substanțială bazată pe criterii factuale specifice cu statul membru menționat la lit. a); se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu într-un stat membru sau, în absența unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene sau atunci când există o direcționare a activităților către unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene;

4. *sediu* - entitate care exercită efectiv o activitate economică pentru o perioadă nedeterminată prin intermediul unei infrastructuri stabile de unde este exercitată activitatea de furnizare de servicii sau este gestionată activitatea;

5. *sediu desemnat* - un sediu cu personalitate juridică desemnat în scris de un furnizor de servicii stabilit într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care aplică dispozițiile menționate la art. 2 lit. a)-c), care oferă servicii în Uniunea Europeană, pentru primirea, respectarea şi executarea actelor menționate la art. 2, în scopurile prevăzute la art. 1 şi 5;

6. *reprezentant legal* - persoana fizică sau juridică numită în scris de un furnizor de servicii care nu este stabilit într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care aplică dispozițiile menționate la art.2 lit. a)-c), pentru primirea, respectarea şi executarea actelor menționate la art. 2 în scopurile menționate la art. 1 şi 5;

7. *autoritate centrală* - autoritatea publică responsabilă de aspectele legate de supravegherea şi de asigurarea respectării prevederilor din domeniul de reglementare a prezentei legi privind desemnarea sediilor desemnate şi numirea reprezentanților legali ai anumitor furnizori de servicii care oferă servicii în Uniunea Europeană.

Capitolul II – Sedii desemnate, reprezentanți legali şi autoritate centrală

Art. 5. – (1) Furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniunea Europeană au obligația de a desemna cel puțin un destinatar responsabil pentru primirea, respectarea şi executarea deciziilor şi ordinelor, inclusiv în cazul în care deciziile şi ordinele respective sunt transmise sub forma unui certificat, prevăzute la art. 2 emise de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, după cum urmează:

a) furnizorii de servicii stabiliți în România care oferă servicii în Uniunea Europeană, desemnează unul mai multe sedii desemnate într-unul sau mai multe dintre statele membre ale Uniunii Europene în care îşi oferă serviciile şi care aplică dispozițiile menționate la art. 2;

b) furnizorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât România în care sunt aplicabile dispozițiile menționate la art. 2 şi care oferă servicii pe teritoriul României desemnează unul mai multe sedii desemnate într-unul sau mai multe dintre statele membre ale Uniunii Europene în care îşi oferă serviciile şi care aplică dispozițiile menționate la art. 2

c) furnizorii de servicii care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană şi care oferă servicii pe teritoriul României numesc unul sau mai mulți reprezentanți legali într-unul sau mai multe dintre statele membre ale Uniunii Europene în care îşi oferă serviciile şi care aplică dispozițiile menționate la art. 2;

d) furnizorii de servicii stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene în care nu sunt aplicabile dispozițiile menționate la art. 2 lit. a)-c), dar care oferă servicii pe teritoriul României, numesc unul sau mai mulți reprezentanți legali într-unul sau mai multe dintre statele membre ale Uniunii Europene în care îşi oferă serviciile şi care aplică dispozițiile menționate la art. 2.

(2) Furnizorii de servicii trebuie să se asigure că destinatarii responsabili menționați la alin. (1) pot face obiectul unor proceduri pentru

respectarea dispozițiilor în temeiul cărora au fost emise deciziile şi ordinele prevăzute la art. 2.

(3) Acelaşi sediu desemnat sau reprezentant legal poate fi folosit de mai mulţi furnizorii de servicii.

Art. 6. – (1) Autoritatea Națională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, este desemnată ca Autoritate Centrală în înțelesul prezentei legi.

(2) În calitatea sa de Autoritate Centrală, ANCOM exercită atribuțiile stabilite în sarcina sa prin dispozițiile prezentei legi şi este sprijinită, acolo unde este cazul, de autoritățile şi instituțiile publice şi organele de specialitate cu atribuții în sectoare ori domenii specifice de activitate, de organele de poliție ori autoritățile judiciare, în vederea identificării şi localizării furnizorilor de servicii.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), autoritățile menționate pot face schimb de date şi/sau informații, inclusiv de date cu caracter personal în condițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulație a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) şi ale prevederilor Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulație a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

Art. 7. – (1) ANCOM cooperează transfrontalier cu autoritățile centrale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene şi cu Comisia Europeană în vederea aplicării prezentei legi.

(2) ANCOM se coordonează, cooperează, acordă şi solicită asistență reciprocă, respectiv furnizează si solicită informații relevante autorităților centrale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene, în

vederea aplicării prezentei legi în mod coerent şi proporțional, în special pentru evitarea conflictelor pozitive sau negative de competenţă.

(3) ANCOM transmite anual Comisiei Europene informații privind furnizorii de servicii care nu au respectat dispozițiile prezentei legi, sancțiunile aplicate şi măsurile corective dispuse împotriva acestora.

(4) ANCOM furnizează Comisiei Europene, la solicitarea acesteia, informațiile necesare întocmirii unui raport de evaluare privind Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European şi a Consiliului din 12 iulie 2023 de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate şi numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

(5) Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului şi Turismului notifică Comisiei Europene, fară întârziere, orice modificare ulterioară a regimului sancționator prevăzut de prezenta lege.

Capitolul III – Notificări

Art. 8. – (1) Furnizorii de servicii menționați la art. 5 alin. (1) au obligația de a transmite Autorității Centrale a statului membru al Uniunii Europene unde au ales să desemneze un destinatar responsabil conform art. 5, o notificare privind datele de contact ale sediului său desemnat sau ale reprezentantului legal, precum şi orice modificare ulterioară a acestor date, cu respectarea formei, conținutului şi a condițiilor stabilite de către Autoritatea Centrală a fiecărui stat membru.

(2) Furnizorii de servicii care au desemnat un sediu desemnat sau au numit un reprezentant legal conform art. 5 pe teritoriul României, transmit notificarea prevăzută la alin. (1) la ANCOM.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (2) se realizează cu respectarea formei, conținutului şi a condițiilor stabilite prin decizia ANCOM.

(4) Decizia prevăzută la alin. (3) se adoptă cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art.135 alin. (2)-(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Notificarea Autorității Centrale competente, respectiv a ANCOM, se realizează în termenul prevăzut la art. 10.

(6) Furnizorii de servicii stabiliți sau care oferă servicii pe teritoriul României şi care au ales să desemneze un destinatar responsabil conform art. 5 în alt stat membru al Uniunii Europene decât România, au obligația de a transmite ANCOM dovada notificării autorității centrale din statul membru respectiv potrivit alin. (1), în termen de 30 zile de la data înregistrării notificării la autoritatea centrală în cauză.

(7) Furnizorii de servicii prevăzuți la alin. (6) au obligația să transmită către ANCOM dovada notificării autorității centrale din statul membru în care au ales să-şi desemneze destinatarul responsabil cu privire la orice modificare a datelor cuprinse în notificarea inițială, în termen de 30 zile de la data notificării acestor modificări.

Art. 9. – (1) Notificarea prevăzută la art. 8 alin. (2) cuprinde cel puțin următoarele informații:

a) datele de identificare ale furnizorului de servicii;

b) datele de contact ale sediului desemnat sau reprezentantului legal, respectiv denumire/nume, adresă poştală, adresă de e-mail şi număr de telefon;

c) declarație din partea furnizorului de servicii privind acordarea competențelor şi resurselor necesare sediilor desemnate sau reprezentanților legali pentru primirea, respectarea şi executarea deciziilor şi a ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale;

d) informații privind domeniul de aplicare teritorială exact al desemnării pentru sediul desemnat sau pentru reprezentantul legal numit în România, în cazul în care furnizorul de servicii alege să desemneze mai multe sedii desemnate sau să numească mai mulți reprezentanți legali în conformitate cu art. 5. Domeniul de aplicare teritorială a sediilor desemnate sau a reprezentanților legali numiți trebuie să acopere în mod cumulat întreg teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene în care sunt aplicabile dispozițiile menționate la art. 2;

e) informații privind limba sau limbile în care fiecare sediu desemnat sau fiecare reprezentant legal poate fi contactat. În plus față de limba română, furnizorul de servicii poate alege pentru contactarea sediului sau reprezentantului legal desemnat în România şi orice altă limbă oficială a Uniunii Europene, astfel cum acestea sunt menționate în Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene.

(2) Orice modificare a datelor cuprinse în notificarea menționată la alin. (1) se comunică ANCOM în termen de 30 zile de la data apariției, respectiv de la data înregistrării la instituțiile abilitate, după caz.

Art. 10. – (1) Furnizorii de servicii menționați la art. 5 alin. (1) care oferă servicii la data de 18 februarie 2026 au obligația de a desemna sedii desemnate sau de a numi reprezentanți legali până la data de 18 august 2026.

(2) Furnizorii de servicii menționați la art. 5 alin. (1) care încep să ofere servicii după data de 18 februarie 2026 au obligația de a desemna sedii desemnate sau de a numi reprezentanți legali în termen de 6 luni de la data la care încep să ofere servicii în Uniunea Europeană.

Art. 11. – (1) ANCOM pune la dispoziția publicului informațiile notificate şi actualizate conform art. 9 prin intermediul paginii de internet a Rețelei Judiciare Europene în materie penală.

(2) ANCOM facilitează accesul autorităților competente la informațiile notificate potrivit art. 9.

Capitolul IV – Obligații

Art. 12. – (1) Deciziile şi ordinele, inclusiv certificatele asimilate acestora, prevăzute la art. 2, respectiv toate informările în legătură cu acestea, emise în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, se comunica de către autoritățile competente sediului desemnat sau reprezentantului legal al furnizorului de servicii.

(2) Furnizorii de servicii stabiliți sau care îşi oferă serviciile pe teritoriul României, împreună cu sediile desemnate sau reprezentanții legali ai acestora, după caz, au obligația de a lua măsurile tehnice şi organizatorice necesare pentru a se asigura că sediile desemnate sau reprezentanții legali primesc, respectă şi execută deciziile şi ordinele care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

Art. 13. – Furnizorii de servicii stabiliți sau care îşi oferă serviciile pe teritoriul României au obligația de a acorda sediilor lor desemnate sau reprezentanților lor legali competențele şi resursele necesare pentru a se conforma deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autoritățile unui stat membru al Uniunii Europene în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

Art. 14. – (1) Sediile desemnate şi reprezentanții legali din România au obligația să se asigure că furnizorii de servicii le acordă competențele şi resursele necesare pentru a se conforma deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autoritățile unui stat membru al Uniunii Europene în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

(2) Sediile desemnate şi reprezentanții legali din România au obligația să coopereze cu autoritățile competente la primirea deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autoritățile unui stat membru al Uniunii Europene în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

Capitolul V – Supraveghere și control

Art. 15. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârşite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea de către furnizorii de servicii stabiliți sau care își oferă serviciile pe teritoriul României a obligației de a desemna cel puțin un destinatar responsabil pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și ordinelor, în condițiile art. 5 alin. (1), în termenul prevăzut la art. 10;

b) nerespectarea de către furnizorii de servicii care aleg să desemneze un sediu desemnat sau să numească un reprezentant legal pe teritoriul României a obligației prevăzute la art. 8 alin. (2) de a transmite ANCOM o notificare cu respectarea formei, conținutului și a condițiilor stabilite prin decizia ANCOM menționată la art. 8 alin. (3), în termenul prevăzut la art. 10;

c) nerespectarea de către furnizorii de servicii care aleg să desemneze un sediu desemnat sau să numească un reprezentant legal pe teritoriul României a obligației prevăzute la art. 9 alin. (2) de a transmite ANCOM orice modificare a datelor cuprinse în notificare în termen de 30 zile de la data apariției, respectiv de la data înregistrării la instituțiile abilitate, după caz;

d) nerespectarea de către furnizorii de servicii stabiliți sau care oferă servicii pe teritoriul României și care aleg să desemneze un sediu desemnat sau să numească un reprezentant legal pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene decât România de a transmite ANCOM dovada notificării autorității centrale din statul membru respectiv potrivit art. 8 alin. (1), în termen de 30 zile de la data înregistrării notificării la autoritatea centrală în cauză potrivit dispozițiilor art. 8 alin. (6);

e) nerespectarea de către furnizorii de servicii stabiliți sau care oferă servicii pe teritoriul României și care aleg să desemneze un sediu desemnat sau să numească un reprezentant legal pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene decât România a obligației de a transmite ANCOM dovada notificării autorității centrale din statul membru respectiv potrivit art. 8 alin. (7), cu privire la modificările intervenite, în termen de 30 zile de la data notificării acestor modificări;

f) nerespectarea de către furnizorii de servicii stabiliți sau care își oferă serviciile pe teritoriul României a obligației de a acorda sediilor lor desemnate sau reprezentanților lor legali competențele și resursele

necesare pentru a se conforma deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale;

g) nerespectarea de către sediile desemnate sau reprezentanții legali a obligației de a se asigura că furnizorii de servicii stabiliți sau care îşi oferă serviciile pe teritoriul României le-au acordat competențele şi resursele necesare pentru a se conforma deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

(2) Următoarele fapte se sancționează cu amendă judiciară de la 100.000 lei la maximum 2% din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent:

a) nerespectarea de către furnizorii de servicii stabiliți sau care îşi oferă serviciile pe teritoriul României a obligației de a lua măsurile tehnice şi organizatorice necesare pentru a se asigura că sediile desemnate sau reprezentanții lor legali primesc, respectă şi execută deciziile şi ordinele care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale

b) nerespectarea de către sediile desemnate sau reprezentanții legali a obligației de a primi, respecta şi executa deciziile şi ordinele care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale;

c) nerespectarea de către sediile desemnate sau reprezentanții legali a obligației de a coopera cu autoritățile competente la primirea deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2 emise de autorități în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

(3) În cazul în care furnizorul de servicii, sediul desemnat sau reprezentantul legal controlat se află în primul an de activitate ori nu a înregistrat cifră de afaceri în exercițiul financiar precedent sau aceasta nu poate fi determinată, sancțiunea amenzii prevăzută la alin. (2) va fi cuprinsă 100.000 lei şi 200.000 lei.

Art. 16. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. c)-e) şi g) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, contravențiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a), b) şi f) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la maximum 2% din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii.

(3) În cazul furnizorilor de servicii sau sediilor desemnate, respectiv reprezentanților legali numiți, care au săvârşit una sau mai multe dintre contravențiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a), b) şi f) în anul în care şi-au început activitatea, cuantumul amenzii este cuprins între 10.000 lei şi 100.000 lei.

(4) Pentru persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale, cifrei de afaceri prevăzute la alin. (2) îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate de respectivii operatori economici.

Art. 17. – (1) Constatarea şi sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) se realizează de către personalul de control al ANCOM.

(2) Constatarea şi sancționarea faptelor prevăzute la art. 15 alin. (2) se realizează de către autoritatea competentă să asigure executarea deciziilor şi ordinelor care intră sub incidența art. 2, desemnată în temeiul legislației în baza căreia deciziile şi ordinele respective au fost emise. Dispozițiile art. 284 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările şi completările ulterioare se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile art. 7 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Sediile desemnate sau reprezentanții legali pot fi traşi la răspundere pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezenta lege, fără a se aduce atingere răspunderii şi acțiunilor în justiție care ar putea fi introduse împotriva furnizorului de servicii.

Art. 18. – Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, procesul-verbal de constatare a contravenției şi de aplicare a sancțiunii poate fi contestat la judecătoria în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea din cadrul căreia face parte agentul constatator, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 19. – (1) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) şi ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârşirea contravențiilor prevăzute la art. 15 alin. (1), contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției şi de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constatator facând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(3) În situațiile în care, prin acelaşi proces-verbal au fost constatate mai multe contravenții, dacă contravenientul achită conform alin. (2) jumătate din cuantumul amenzii aplicate pentru fiecare dintre contravențiile constatate, cuantumul total nu depăşeşte maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.

Art. 20. – Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor stabilite conform art. 16 se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârşirii faptei.

Art. 21. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European şi a Consiliului din 12 iulie 2023 de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate şi numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 191, din 28 iulie 2023.

***

Acest proiect de lege se consideră adoptat de Camera Deputaţilor în forma iniţială, în condiţiile art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituţia României, republicată.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

NATALIA-ELENA INTOTERO